

K., kastede da en stor Glasopsats efter ham, som imidlertid ikke ramte ham, men den, der har kastet Glasopsatsen, løber i Hidsighed ned over en Trappe, hvor han falder over Skaarene af den ituslaaede Opsats, paadrager sig nogle Læsioner, saa at han maa føres til Hospitalet, hvor han dog bliver dimitteret straks efter. J. vedtog en Bøde paa 200 Kr. Det er det forfærdelige Overfald ud for Hovedbrandstationen, som det justitsministerielle Organ den 15. December har meddelt sine Læsere og Publikum til Underretning om, i hvilken Grad der trænges til Gennemførelsen af det justitsministerielle Forslag.

Saaledes hænger det sammen med en stor Del af den Stemning, som er skabt for Legemsstraffens Gennemførelse. Ogsaa senere, da Stemningen begyndte at vige mere og mere, gjorde det justitsministerielle Organ, hvad det formaaede, for at holde den Stemning oppe. Der havde staaet i et københavnsk Blad en udmærket Artikel af en anset københavnsk Jurist, en Mand, som for øvrigt selve Venstres Ministerium har ansat som Docent ved Københavns Universitet, denne Mand blev af det justitsministerielle Organ betegnet som „en hysterisk Dame der ligger og sparkes om sig paa en Sofa“, — det er Omgangstone i det justitsministerielle Organs Kredse —, og hvad har denne Mands Artikel mod Legemsstraffen med den Sag at gøre? Nej, Spørgsmaalet stilles i en ganske anderledes klar Belysning, „den lille Hverdagshistorie, vi forleden fortalte om, hvorledes en ung Mand en Søndag Eftermiddag Kl. 7 $\frac{1}{2}$ for ganske kort Tid siden kun 1 à 2 Minutters Gang fra selve Østergade af to Bøller blev slæbt ind i en Smøge og udplyndret“ — altsaa langt mere Betydning end den ansete Jurists Mening, har denne lille Hverdagshistorie om et Bølleoverfald i Nærheden af Østergade! Hvordan forholder det sig nu med denne Sag? Sagen er endnu ikke fuldstændig oplyst, men saa meget er oplyst, ved Politiets Undersøgelse, at der ikke har været Tale om, at et yngre Menneske er bleven overfalden af to Bøller. Det har kun været to berusede Mennesker, der i Ny Østergade kom i Klammeri indbyrdes, de dinglede om i Pistolstræde, og der har den ene faaet Portemonnæen fra den anden paa en eller anden Maade, om det er ved Vold eller ikke, er ikke oplyst, men der er altsaa kun Tale om Klammeri mellem to berusede Personer. Den tredje Mand, som efter „Dannebrog“s Fremstilling skulde være bleven overfalden, eksisterer aldeles

ikke. Det er Sandhedsfaklen, Justitsministerens Organ, der giver dette til bedste, og tillægger det en ganske anderledes stor Værdi end en ypperlig Artikel af en yngre meget anset Jurist. Se, nu var det for øvrigt det uheldige ved den justitsministerielle Voldshistorie, at denne Forseelse for Resten slet ikke vilde falde ind under den justitsministerielle Pryglelov, thi her er ikke Tale om direkte Vold, kun Tale om, at disse Bøller slæbte det unge Menneske — som altsaa ikke eksisterer —, ind i en Smøge og udplyndrede ham. Men saa svarer Justitsministerens Organ hertil, at det ganske vist er rigtigt, at de to Røvere ikke straks vilde falde ind under Prygleloven, „men“, føjer det justitsministerielle Organ til, „de ville dog før eller senere falde ind under Loven, thi den Maade, hvorpaa de behandlede dette unge Menneske — som jo slet ikke eksisterede —, viser, af hvad Karakter de vare, og før eller senere ville de sikkert gøre sig skyldige i Uddelingen af blaa Øjne og Skaller og komme ind under saadanne Bestemmelser, og derfor var det nødvendigt, at vi fik den „Pryglelov gennemført“. Og som et Vidnesbyrd om, hvordan Raaheden stadig stiger, anfører det justitsministerielle Organ, at nu begynder man ogsaa at mishandle Villaerne i Københavns Omegn. Nu vil Villamishandling, Molest mod Villæer ganske vist heller ikke falde ind under den justitsministerielle Pryglelov, „men“, siger Justitsministeren, „det gør ingen Ting, da det er et Vidnesbyrd om den stigende Raahed i København og Omegn“. og saa anfører det justitsministerielle Organ som Eksempel en Villa Syd for Søllerød Sø ved Geels Skov, der gentagne Gange har været Genstand for Hærværk. Saaledes er der blevet omstyrtet flere Alen høje Murpiller, hvorved de svære Jernlænker, der danne Hegnet, bleve sprængte. Hvordan forholder det sig nu med denne Sag? — stadig til Belysning af Sandhedsfaklens Virksomhed for at skabe Stemning for denne Sag. Det forholder sig saaledes, at disse to Piller ude ved Villaen i længere Tid vare bleven undergravede ved Paakørsel, de stode paa en Skrænt, og en Morgen gaar en 13-Aars Skoledreng forbi og støder til den ene af Murpillerne, som er saa undergravet, at den falder ned. Her er et Vidnesbyrd om den stigende Raahed i Tiden! En Skoledreng støder til en halvt faldefærdig Mur, saa den falder: Der kunne I se, skulle vi ikke have Legemsstraffen genindført? Jeg tror, det kan have stor Interesse for Tingets Medlem-